

2:dra årg.

SVENSK
BRANDKÅRSTIDNING
 FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÅRER

N:o 11.

GÖTEBORG.
Joh. Olssons Efr. Boktr.
1911.

Nov. 1911.

Äges af:
 Svenska
 Brandmannaförbundet.
 Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgifvare:
 Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
 Göteborg. Tel. 71.

Prenumerationspris:
 Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
 Annonser:
 Å omslaget 50 öre, å blad mell.
 text 80 öre, i texten 1 kr. pr cm.
 och spalt

Vexjö fasta brandkår.

Grupp af Vexjö fasta brandkår.

Vexjö fasta brandkår består af: 1 brandchef, 1 vice brandchef och 12 brandkarlar.

Brandchefens aflöning utgör:

lön kr. 250: —
 tjänstgöringspengar » 250: — 500

Dessutom äro till brandchefens disposition för tillsyn och omvårdnad af brandtelegrafen, brandtelefoner och de elektriska ringledningarne, ställda kr. 300: —. Vice brandchefen har i arvode o. beklädnadsersättning kr. 250: —.

Brandkarlarna hafva i årlig städja kr. 150: — hvardera, jämte uniform.

Manskapets godtgörelse för öfningar, tjänstgöring vid brandtillfällen samt vakttjänstgöring under sö- och helgdagar (Juni—Aug.) utgår med 50 öre för hvarje påbörjad timme, för nattkaserering 1 kr. pr. man och natt. (3 brandkarlar för hvarje natt).

Brandkarlarna äro på stadens bekostnad försäkrade mot olycksfall för 2,000 kr. pr man.

Brandkarlarna, hvilka till yrket äro snickare, skomakare och metallarbetare, hafva elektriska ringklockor uppsatta såväl uti sina bostäder som uti de verkstäder där de arbeta. Brandchefen och vice brandchefen ha uti sina bostäder såväl klockor som brandtelefon. Uppringningen sker från polistationen där central-apparaten är uppsatt.

Materielen består af en redskapskärra med tillbehör, såsom skarfstegar, strålrör, brandposthufvud, 350 meter slang, räddningssäck m. m., en slangkärra försedd med 300 meter slang jämte brandposthufvud o. strålrör (dessa båda kärror medtages af den fasta brandkåren vid första utryckningen), en äldre ångspruta inköpt 1880 från Ljusne mekaniska verkstad och gifvande c:a 1,800 liter vatten i minuten, en nyare ångspruta inköpt från Ludvigsbergs mekaniska verkstad (Granells patent) år 1905 och gifvande c:a 800 liter i minuten.

Till dessa båda ångsprutor finnas fyra slangkärror med tillhoppa 350 meter slang, en äldre s. k. »raketspruta» med 150 mtr slang, en äldre tryckspruta med 150 meter slang.

Dessutom finnas i förstäderna i särskilda sprutbodar förvarade handkraftsprutor inköpta från Ludvigsbergs mek. verkstad med omkring 165 meter slang till hvarje, jämte nödigt tillbehör.

Brandmanskapets i Göteborg pensionsfråga.

Såsom vi i förra numret omnämnde, hade fyra befattningshafvare vid Göteborgs brandkår ingifvit ansökningar om pension, af hvilka blott den ena tillstyrkts af drätselkammaren. Då ärendet den 16 dennes förekom hos stadsfullmäktige uppstod en rätt långvarig debatt, hvarunder flera ledamöter varmt talade för att brandmanskapets pensionsfråga borde i sin helhet med det snaraste ordnas och yrkades, att de nu afstyrkta ansökningarna måtte återremitteras till drätselkammaren för ny behandling.

Efter företagen votering beslutade stadsfullmäktige med 41 röster mot 17, hvilka sistnämnda röstade för drätselkammarens förslag, att återremittera de afstyrkta ansökningarna samt att bevilja den af drätselkammaren tillstyrkta pensionen.

Vid sammanträdet slut framlades två motioner angående brandmanskapets pensionering. Den första motionen frambars af Grosshandlanden Olof E. Melin som jämte Öfversten N. G. F. Åhlund och Ingeniör S. Reuter-skiöld undertecknat densamma och hade följande lydelse:

»I pensionsstaten för Göteborgs stads ämbets- och tjänstemän samt betjante hafva numera de flesta af stadens offentliga funktionärer blifvit upptagna. För pensionering af stadens arbetare och betjante samt af spårvägs- och renhållningspersonalen är jämväl sörjdt.

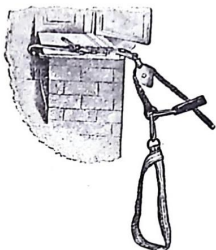
Det torde därför inte vara mer än rätt och billigt, att äfven personalen vid brandkåren tillerkännes pensionsrätt.

Stadsfullmäktige hafva emellertid, då framställningar i sådant afseende blifvit gjorda, afslagit desamma. Skälet härför torde förnämligast hafva varit, att då brandmanskapet endast antogs på kortare tid, och pensionsrätten alltså skulle inträda vid mycket tidig ålder, pensioneringen skulle blifva allt för betungande för staden.

Detta skäl torde numera hafva bortfallit, då personalen tillåtes att kvarstanna vid kåren, så länge den är tjänsteduglig. Såsom af bilagda uppgift å nuvarande förmän, undermaskinister, elders och brandkarlar vid stadens brandkår framgår, hafva af kårens hela antal förmän och brandkarlar eller sjuttiosju man tre varit vid kåren anställda mer än tjugu år, nio mer än 15 år och tjugosex mer än tio år. Kåren utgjorde år 1886 tjugufem man, år 1891 trettioåtta man, år 1901 sextiotvå man samt år 1911 sjuttiosju man. Af nuvarande förmän och brandkarlar äro endast tre antagna före år 1891.

Åfva erfarenheten visat, att en brandkår med fast anställd personal i alla afseenden öfverträffar en kår med för endast kort tid antagen personal, har vid härvarande brandkår sedan ett flertal år tillbaka personalen bibehållits så länge som möjligt, och dess utbildning skett enligt det så kallade yrkessystemet.

Med detta system afser man att utbilda personalen vid brandkårerna till yrkesmän. De tekniska hjälpmedel, som numera användas vid eldsäckning, äro ofta af den invecklade beskaffenhet, att stor skicklighet och in-

Gripkrok, block, afhållare
gördel samt 20 mtr lina
Kr. 44.

NYTT!

GRIPKROK med BLOCK.

Reglerbart.

ANVÄNDBAR ÖFVERALLT.

Lätt, Säker, Billig.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN.

E. BERGSTRÖM & Co.

Telegramadress: "IDEAL". STOCKHOLM K.

sikt hos den personal, som skall betjäna sig därpå, äro nödvändiga. De personer, som inträda vid en brandkår, där detta system tillämpas, hafva alltså valt brandkärstjänsten till sitt yrke och beräkna därför att få kvarstanna i detsamma, så länge deras krafter kunna räcka. Då alltid en noggrann läkareundersökning sker vid antagandet af brandkarlar, och då brandkärspersonalen genom daglig exercis och gymnastik tvingas att hålla sina kroppar spänstiga, är en brandkarl i allmänhet fullt tjänsteduglig till sitt femtionde år och många af dem torde utan svårighet kunna fullgöra sin tjänst till sitt femtiofemte år. I de flesta fall torde en brandkarl vid femtio års ålder hafva varit anställd i stadens tjänst under minst tjugofem år.

På tillfrågan har stadens brandchef löjtnant Gustaf Ekstedt förklarad, att enligt hans mening yrkessystemet afgjort vore att föredraga framför det äldre värnningssystemet med kort anställningstid, samt att han ansåge brandkärspersonalens upptagande i pensionsstaten för stadens ämbets- och tjänstemän samt betjänte såsom en nödvändig följd af förstnämnda systems tillämpning. Det vore nämligen af största vikt för vinnande af en god rekrytering, att personalen vore försäkrad om en i ekonomiskt hänseende tryggad ålderdom. Redan nu hade det nya systemets fördelar visat sig därigenom, att skötsamma och dugliga personer en längre tid kvarstannat vid kåren, men då pensionsfrågan beträffande personalen ännu vore oafgjord, kunde det befaras, att dessa till stort men för kårens duglighet och tjänstbarhet tidigare lämnade densamma. Härjämte ville brandchefen framhålla, att det vore nödvändigt, att brandkåren bestod af skickliga och pålitliga personer, då det häraf ofta berodde, om kåren i sitt arbete kunde motsvara de

kraf, som man hade rätt att ställa på densamma.

På grund af hvad anført blifvit, få under-tecknade föreslå, att stadsfullmäktige behagade besluta:

att vid brandkåren anställda förmän, undermaskinister, eldare samt fast anställda brandkarlar berättigas till pension å stadens stat och upptagas i pensionsstaten för stadens ämbets- och tjänstemän samt betjänte under villkor:

1:o) att full pension skall utgå med sextio procent af sammanlagda aflöningsförmånerna vid afskedstagandet, däri inberäknadt lön, tjänstgöringspänningar, ålderstillägg, som ej äro personliga, bostadsförmän, samt värdet af beklädnadspersedlar;

2:o) att för full pensions erhållande erfordras tjugofem tjänsteår, räknade från den dag befattningssinnehafvare börjat sin anställning vid brandkåren, samt femtio lefnadsår, brandchefen dock obetaget att därest pensionberättigad prövas kunna i tjänsten kvarstå och på ett tillfredställande sätt densamma fullgöra, låta efter ansökan anstå med afskedet för ett år i sänder i högst fem år efter pensionsålderns inträdande;

3:o) att då medlem af brandkärspersonalen uppnått de för pensions erhållande föreskrifna lefnads- och tjänsteår, han med de undantag, som ofvan i punkt 2 stadgats, är skyldig att afgå från sin befattning;

4:o) att förmänen af fri bostad skall beräknas till ett värde af tvåhundra femtio kronor och förmänen af fria beklädnadspersedlar till ett värde af ethundra trettio fem kronor;

5:o) att om medlem af brandkärspersonalen, som icke uppnått den för full pensions erhållande stadgade ålder, men dock varit i minst femton år vid brandkåren anställd, måste

till följd af honom under tjänsteutöfning tillfogad skada eller ådragen sjuklighet från sin tjänstebefattning afgå, pension skall till honom utgå med så stor del af den fulla pensionen, som motsvarar förhållandet mellan antalet af hans alla hela tjänsteår och det antal sådana, som fordras för full pension, därvid pensionen dock ej får överskrida det för full pension bestämda beloppet; ankommande det på stadsfullmäktiges pröfning, huruvida pension under i öfrigt enahanda förutsättningar och efter samma grunder må kunna beviljas medlem af brandkårspersonalen, som utan att halva varit i femton år vid brandkåren anställd måste från sin befattning afgå; samt

att antaga nödiga förändringar i bestämmelserna rörande pensionering af Göteborgs stads ämbets- och tjänstemän samt bejätande.

Den andra motionen frambrars af Advokaten Henrik Almstrand och var af följande lydelse:

»Sedan omkring 20 år tillbaka synes vid rekryteringen af Göteborgs brandkår den grundsatsen följts, att kåren rekryterats med personer vid omkring 25 års ålder och att anställningen ägt rum under ömsesidig förutsättning, att den anställda skulle få kvarstanna vid kåren tills han af ålder eller andra särskilda omständigheter pröfvades olämplig för tjänsten.

Åldersgränsen uppåt har man härvid tänkt sig till omkring 50 år.

Med andra ord: brandkåren har sedan lång tid tillbaka rekryterats ur synpunkten, att brandmanskapet skall taga sin anställning vid kåren som hufvudsakligt yrke och lifskall.

Stadsfullmäktige ha också genom beslut om ålderstillägg efter längre tids tjänst och och hyresersättning åt gifta brandkarlar indirekt godkänt och konfirmerat denna grundsats.

Bland de personer, som ha erfarenhet inom brandsläckningsväsendet, synes också den uppfattningen alltmör stadga sig, att grundsatsen med långvarig yrkesanställning är att föredraga framför värping på viss kortare tid.

Klart synes mig vara, att det vid Göteborgs brandkår sedan lång tid följda systemet såsom konsekvens kräver att staden sörjer för det uttjänta brandmanskapets pensionering.

Tillgodogör sig staden personalens arbetskraft mellan t. ex. 25—50 års ålder eller längre, kan det hvarken vara klokt eller rättfärdigt att efter sådan tjänstetid skilja dem från tjänsten utan pension.

Emellertid äro vi här i staden i saknad af klarlagda bestämmelser såväl med afseende på den grundsats, som bör följas ifråga om tiden för manskapets anställning vid brand-

kåren, som äfven med afseende på menige mans pensionering.

Då det synes mig vara öfverensstämmande med rätt och billighet mot manskapet och till gagn för kårens rekrytering att planmässiga och klara bestämmelser komma till stånd i båda dessa afseenden får jag härmed föreslå stadsfullmäktige besluta.

att uppdraga åt drätselkammaren eller åt särskild för ändamålet tillsatt beredning att värkställa utredning så väl angående de grundsatsen, som böra följas vid anställning af manskap vid stadens brandkår, som äfven angående brandmanskapets pensionering, ävensom att till stadsfullmäktige inkomma med de förslag i ämnet, till hvilka utredning kan gifva anledning».

Mätte exemplet snart vinna efterföljare i landets öfriga städer med fasta yrkesbrandkårer!

Skånska brandkårsförbundet begär statsanslag.

För att kunna tillhandagå landtbefolkningen i Skåne med råd och hjälp i saker rörande eldsäkerhet och eldskydd samt biträda vid organiserandet af dess eldsläckningsväsen bildades som bekant för snart tre år sedan Skånska brandkårsförbundet, som under de senaste två åren grundat ett 40-tal frivilliga brandkårer.

Förbundets verksamhet har hittills understöts af åtskilliga brandstodsbolag, som därigenom visat sig fullt förstå nödvändigheten af ordnad brandväsen äfven på landet. Men hvarje brand som inträffar åstadkommer en nationalförlust, större ju större värden som förintas. Ur nationalekonomiska och allmänna säkerhetssynpunkter har också utomlands organiserandet af frivilliga brandkårer på landet gynnats och understöts af statsmyndigheterna. Äfven Skånska brandkårsförbundet känner sig för att kunna utöfva sin verksamhet vara i behof af sådant understöd och anhåller hos k. m:t om ett statsanslag af 3,000 kr. för hvardera af åren 1912, 1913 och 1914.

En deputation från Skånska brandkårsförbundet uppvaktade såsom vi förut nämnt på lördagen den 28 okt. under ledning af kapten C. O. Gabrielson stats- och finansministrarna för att anhålla om åtgärder för utfärdande af en brandstadga för hela rikets landsbygd. De-

putationens ordförande framhöll för civilministeren som särskilda önskemål att ordnad brandväsen, sotningsplikt och ordentliga brandsyner måtte stipuleras i en brandstadga som kunde läggas till grund för socknarnas brandordningar. Det syndas nu mycket både i fråga om sotning, brandsyn och brandväsen ute på landet, hvarom de talrika eldsvådorna noggsamt bära vittne. Statsrådet Schotte mottog deputationen mycket välvilligt och yttrade att han själf ansåg att rätta tidpunkten för frågans framförande vore inne. Han lofvade också att snart ta saken under behandling. Äfven statsministern lofvade sitt stöd.

Brandsoldaten Karl Gustaf Karlsson †

Efter en längre tids sjukdom afled den 3 okt. å Örebro lasarett brandsoldaten vid Örebro brandkår Karl Gustaf Karlsson.

Karlsson var född i Gefle den 26 dec. 1885 och kom först i brandtjänst vid Gefle brandkår, därefter vid Stockholms brandkår och erhöll anställning vid brandkåren i Örebro den 21 Juli 1910.

Den aflidnes stoft fördes af en afdelning ur brandkåren under branchefens ledning från lasarettet till järnvägstationen för transport till Gefle, där kistan nedsattes i Elifbrinska grafkoret.

Jordfästningen förrättades i Gefle söndagen den 8 okt. kl. 2 e. m. och bars den blomsterprydda kistan till familjgravnen af brandsoldater vid Gefle brandkår, f. d. kamrater till den aflidne.

Bland kransarna märktes från Svenska Brandmannaförbundet, med inskription: »Sof

i ro» samt från Örebro och Gefle brandkärer m. fl. Den aflidne som var högt aktad af såväl befäl som kamrater vid de kårer han tillhört, sörjes af föräldrar och syskon samt en stor kamratkrets.

Hvila i frid!

Maskinkorpralen Johan Roos †

Maskinkorpralen vid Gefle brandkår Johan Roos, född den 12 december 1871, afled efter endast ett par dagars sjukdom den 18 nov. å Gefle lasarett där han vårdats ett dygn. Dödsorsaken var stelkramp, uppkommen till följd af en mindre skada å ett finger.

Korpral Roos, som efter att i 3 år innehaft anställning vid Stockholms brandkår, antogs vid Gefle brandkår den 1 nov. 1900 och hade således vid sin inträffade död därstädes tjänat något öfver 11 år.

Den bortgångne efterlämnar minnet af en fridsam, vänsäll och sympatisk man tillika duglig i och intresserad af sitt yrke, högt aktad och värderad af såväl befäl som kamrater och sörjes han närmast af 3 nu fader- och moderlösa barn, då Roos varit enkeman sedan några år tillbaka.

*Honnör för den hänsöfne kamraten!
Frid öfver hans stoft!*

Sprid denna Tidning!

Karlstads fasta brandkår firar 20-års jubileum.

Den 1 nov. 1911 inföll 20-årsdagen af Karlstads fasta brandkårs tillvaro. Det var nämligen den 1 nov. 1891 som den kombinerade brand- och poliskåren, organiserad enligt det s. k. Karlstadssystemet, trädde i verksamhet.

Med anledning häraf öfverlämnades den 1 nov. från försäkringsbolaget Allmänna Brand dess guldmedalj till brandchefen major J. P. Vendt och en minnesbägare af förgyllt silver till brandmästaren G. A. Velin. Major Vendt och brandmästaren Velin äro de enda i den nuvarande brandkåren kvarstående från den kombinerade kårens första uppsättning. Öfverlämnandet försiggick å borgmästarens ämbetsrum i närvaro af brandstyrelsen och bolagets ombud därstädes och verkställdes af bolagets inspektör ingenjör Graneli, som med några ord erinrade om dagens betydelse.

Han påminde om hur den brandkårsorganisation, som för 20 år sedan genomfördes i Karlstad, snart vann efterföljd i ett flertal landsortsstäder och hur Karlstads brandkår sålunda blef en föregångare inom brandväsendet. Genom Karlstadssystemet togs ett beaktansvärdt steg till brandväsendets stärkande i de samhällen, där det kom till användning. Betydelsen häraf förringas ingalunda genom den omständigheten, att man i flera samhällen, äfven i Karlstad, sedermera funnit sig böra taga ännu ett steg till, den gifvetvis ännu effektivare formen, en uteslutande för brandtjänst uppsatt och öfvad yrkeskår. Utan den lämpliga öfvergångsform, som Karlstadssystemet erbjöd, skulle utan tvifvel brandväsendet på många platser i närvarande stund icke stå på den nivå som det nu gör. Herr Graneli uttalade till sist sitt erkännande för det för-

tjänstfulla och plikttrogna arbete, som major Vendt och brandmästare Velin nedlagt i brandmannens ansvarsfulla kall, samt öfverlämnade till dem de nämnda utmärkelserna.

På aftonen samma dag firade medlemmar af den gamla brand- och poliskåren 20-årsdagen med en angenäm fäst på Café Gösta Berling. Bland de närvarande märktes sergeanten i den gamla kåren, brandmästaren Velin och förste korpralen i gamla kåren Lars Svensson Levin. Ett dussin af den gamla kårens medlemmar hade funnit sig, och från andra af de gamla kamraterna, som nu innehafva anställningar på andra orter, hade hälsningstelegram ingått. Fästen präglades alltigenom af den bästa kamratanda och äkta värmländskt gemyt.

Fastställda bestämmelser angående läkare- och sjukvården vid Göteborgs brandkår.

Brandchefen hade i skrifvelse till drätselkammaren hemställt om fastställande af bestämmelser i fråga om läkare- och sjukvården vid brandkåren.

Med anledning häraf hade drätselkammaren bland annat föreslagit att stadsfullmäktige måtte fastställa följande bestämmelser i fråga om läkare- och sjukvård för befäl, underbefäl och manskap vid brandkåren:

a) befäl, underbefäl och manskap åtnjuta fri medicin;

b) underbefäl och manskap åtnjuta fri sjukhusvård å stadens sjukhus;

c) underbefäl och manskap åtnjuta fri läkarevård af vederbörande distriktsläkare eller, därest med hänsyn till sjukdomens art så anses behöfligt, annan af brandchefen anvisad läkare; och

d) de i mom. a) b) och c) omnämnda förmåner tillkomma ordinarie befattningsinnehafvare vid kroppsskada eller annan sjukdom, vare sig den ådragits i eller utom tjänsten, med undantag dock för det fall, då utom tjänsten ådragen skada eller annan sjukdom är själföfvallad;

däremot äger extra befattningshafvare åtnjuta samma förmåner endast vid skada eller annan sjukdom, som uppkommit under tjänstgöring inom brandkåren.

Beräffande aflöningsförmånerna för manskapet vid sådan skada eller annan sjukdom,

Jonserefs Fabrikers Aktiebolag GÖTEBORG

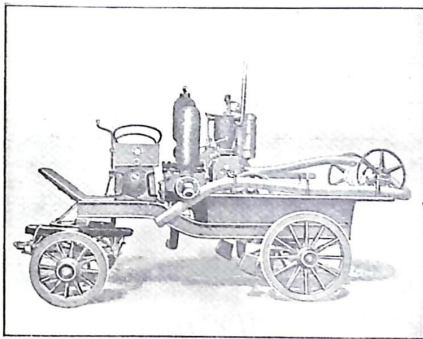
rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

som berättigar till de i mom. a) b) och c) omnämnda förmånerna, föreslås att:

a) ordinarie manskap äger att vid skada eller annan sjukdom, som ådragits under tjänstgöring, uppbära full aflöning under hela tiden för sjukdomen, men i annat fall full aflöning endast under en tid af intill en månad af ett och samma kalenderår, hvarefter vederbörande skall vidkännas afdrag af 30 proc. af lönen; b) extra manskap äger vid skada eller annan sjukdom, som uppkommit under tjänstgöring inom brandkåren, uppbära aflöning motsvarande ordinarie brandkarls aflöning i lägsta lönegraden.

Slutligen föreslås, att om sjukdomen medför otjänstbarhet eller framtida men, utbetalas aflöning på nämndt sätt intill dess för sådant fall af stadsfullmäktige särskildt beviljad understöd skall utgå eller vederbörande skiljes från sin anställning vid brandkåren.

Detta drätselkammarens förslag blef också af stadsfullmäktige vid dess sammanträde den 16 dennes godkändt.

Motorsprutan "MERIT"

5 hkr.

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Driftkostnad c:a 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en 25 met. vägrät, 20 met. lodrätt stråle.

C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelnin gen.

Göteborg. Stockholm. Malmö.

Ordet fritt.

Karlstad den 15 nov. 1911.

Till

Redaktionen af Svensk Brandkårstidning,
Göteborg.

Anhålls värdsamt om plats för nedanstående: Karlstads brandmannaförening afhöll extra sammanträde den 14 nov. Med anledning af att Göteborgs Drätselkammare afstyrkt en till Hrr Stadsfullmäktige gjord anhållan om pension åt tre brandkarlar vid brandkåren, beslöt föreningen göra följande uttalande:

Karlstads brandmannaförening vill härmed uttala sitt bestämda ogillande öfver Göteborgs Drätselkammares tillvägagångssätt att afstyrka tre brandkarlars pensionsansökningar från därvarande brandkår. Med djup förstämning mottogo vi, och säkert hvarje brandman landet rundt, en dylik underrättelse. Det mest oförklarliga synes oss vara, att Drätselkammaren därstädes förut tillstyrkt, och pension utgått till gamla brandmän. Forna dagars teori och Göteborgs Drätselkammares nuvarande uppfattning om, att brandmanskap bör afgå från brandtjänsten då de först fått sin fulla utbildning och blifvit förtrogna med yrket, kan, våga vi hoppas, ej vinna något erkännande hos vederbörande myndighet, som har att afgöra frågan.

Vi vilja därför uttala som vår säkra förhoppning, att Göteborgs Hrr Stadsfullmäktige, bättre komma att uppskatta brandmannens nytta och värde!

Men blir ett nekande svar äfven där gifvet, som vi dock ej vilja tro, kunna vi ej annat göra än uttala vårt djupa beklagande öfver, att Göteborgs brandkår, som dock inom brandväsendet står på en hög nivå, af samman myndigheter anses så värdelös och omfattas med så liten förståelse, att ingenting vill göras för gamla brandmäns ålderdom!

R—ten.

Till

Redaktionen af Svensk Brandkårstidning,
Göteborg.

Afstyrkta pensionsansökningar.

Såväl uti dagspressen som uti fackpressen har lämnats redogörelse öfver på hvilket sätt Göteborgs drätselkammare behandlat några från brandkarlar inkomna pensionsansökningar.

En utomstående läser detta och tänker kanske ej vidare på saken, men för en brandkarl har det

gifvetvis en störr betydelse. För honom betyder det för det första att han, efter att ha slitit ut sig i brandkårens tjänst, står utan möjlighet att försörja sig och familjen, då ingen gärna tar en ut-gammal eller utsliten person i sin tjänst. För det andra måtte han känna det bra hårdt att hans arbete så litet värdesättes af stadens myndigheter, att de ej anse honom värd en liten pension. Det är dock gauska kräfvande och enerverande att *alltid*, såväl natt som dag, vara färdig att rycka ut till ett ofta både ansträngande och farligt arbete och att aldrig någon gång känna sig *riktigt fri*, ty äfven under fritiden är man skyldig infinna sig, om en större eldsvåda inträffar. Denna ständiga spänning och påpasslighet tager rätt fort på både krafter och nerver och har han så kunnat hålla på i öfver 25 år må man ej förundra sig öfver att han anser sig förtjänt af en liten pension. Det finns nämligen inte vid brandkåren, som måhända mängden har fått för sig, några s. k. lättare platser för gubbar. Nej, ty brandkarlarna kunna nog vara tilldelade sina olika sysslor att sköta inom stationen, men då larmklockorna ljuda ha de alla samma syssla: att rycka ut och slicka eld.

Stadskammereraren och drätselkammaren äro tydligen af den meningen, att en brandkarl ej bör åtnjuta pension på grund af att hans yrke är sådant att han fort blir utsliten eller som uttrycket lyder: »att en pensionering af brandkarlar ej borde föreförkomma emedan den på grund af yrkets beskaffenhet skulle inträda vid så tidig ålder att det skulle blifva alltför betungande för staden». Således medgifver drätselkammaren att brandmannens yrke är sådant att det fort sliter ut sin man, men när han ej mera duger i brandkärtjänsten bör han ej ha något vederlag af staden, utan blott afskedas. Vidare föreslås en medeltjänstetid af 6 å 7 år såsom mest lämplig. Åldertillägg har dock beviljats efter 11 år, så måhända han får stanna den tiden, men sedan bör han försvinna ju förr desto hellre för att ej »betunga staden».

Om lönen hade varit så stor, att afsevärda besparingar kunnat göras å densamma under tjänstetiden vid brandkåren, hade det ej varit så mycket att säga. Men huru stor denna är, veta nog ledamöterna i drätselkammaren. Huru de då kunna tro, att ordentliga unga män vilja slösa bort sina allra bästa år (23—35 år) vid brandkåren är mycket svårt att förstå.

Det har redan länge arbetats på att få till stånd yrkesbrandkärer, hvilket helt naturligt är till stort gagn för brandväsendet i sin helhet, då det är bättre att ha en kär med öfvadt folk som förstår sin sak, än att ständigt ha nytt och obepröfvadt. Göteborgs drätselkammare tycks dock vara af en annan mening i detta fallet.

Det är ringa glädje att arbeta när man hvar-ken röner förstäelse eller uppmuntran.

—d.

Till
Redaktionen af Svensk Brandkärstidning,
Göteborg.

Härmed få vi värdsamt anhålla att nedanstående skrifvelse måtte införas i Svensk brandkärstidning.

Vid ett hållet möte med Vesterås stads brandkårs kamratförening upptogs till behandling frågan angående brandmanskapets uteslutande från Städernas pensionskassa. Mötet beslöt att en kommitté skulle tillsättas, hvilken fick till uppdrag att hos Förbundsstyrelsen anhålla om att ett cirkulär måtte sändas till hvarje brandkårs kamratförening med uppmaning att ingå till sina respektive stadsfullmäktige med begäran om deras utlåtande och stöd för frågan.

Vesterås stads brandkårs kamratförening har nu inlämnat en skrifvelse till Brandstyrelsen i Vesterås, af följande lydelse:

»Undertecknade, samtliga anställda vid Vesterås stads brandkår, få härmed värdsamt anhålla, att Brandstyrelsen ville upptaga till behandling och uttala sin mening öfver frågan om vår ställning till en eventuell pensionskassa för Sveriges städer, och sedan öfverlämna skrifvelsen till Stadsfullmäktige för behandling. I det betänkande och förslag till stadgar som herrar kommitterade framlagt vi sammanträdet med ombud från Svenska städer i Stockholm den 17—18 aug. 1910 framgick ej huruvida brandmän eller brandmanskap ägde rätt till inträde i kassan, hvarför vid sammanträdet gjordes ett direkt yrkande, att till § 7 ett nytt mom. skulle inskjutas så lydande: »för brandmanskap vid 50 lefnads- och 25 tjänsteår eller eventuellt 55 lefnads- och 30 tjänsteår.» Hela stadgeförelset remitterades emellertid tillbaka till herrar kommitterade.

Ledig plats.

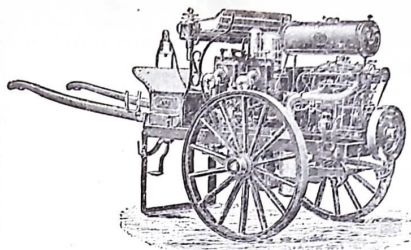
Brandmästarebefattningen

vid Eskilstuna stads fasta brandkår är till ansökan ledig, och skola till Brandstyrelsen ställda ansökningar, åtföljda af prest- och läkarebetyg, insändas till brandchefen före den 10 nästa december.

Löneförmånerna äro: begynnelselön 1,500 kronor jämte fri bostad om två rum och kök.

Eskilstuna den 15 nov. 1911.

Brandstyrelsen.

Henrikssons Motorsprutor,

Stationära och transportabla,
med 2- eller 4-cylindriga motorer, fullkomligt driftsäkra.

Handkraftssprutor

och all slags annan

Brandredskap.

Priskuranter och offerter på begäran.

Rikstelef.
6053.

Akt.-Bol. S. Henrikssons Sprutfabrik, Stockholm Sö. Telegraf-adr.:
Sprutbolaget

Vid sitt enskilda möte den 28—29 okt. samma år säga herrar kommiterade bland annat i sin motivering sid. 20: »Hvad beträffar yrkandena om upptagande äfven af brandmanskap såsom pensionsberättigad grupp, ville kommiterade erinra, att avslutningen till dessa yrkanden, hvilka hufvudsakligen synes vara ett uttryck af brandkärernas egna önsknigar, på mötet var ringa och grundadt uttelseslutande på allmän billighetshänsyn utan något försök att utreda huru kostnadsfrågan komme att gestalta sig.»

Herrar kommiterade sluta också med, att i stället för ett förtydligande af § 7 att brandmanskap borde få ingå i kassan, det skulle införas ett så lydande tillägg:

»För brandmanskap såsom sådant äger stad icke ingå i kassan.»

Hur står nu detta förslag i öfverensstämmande med rättvisa och billighetshänsyn, eller med det uttalande mötet redan den 21 maj 1907 gjorde i och för vägledning för kommiterade i deras arbete, (se sid. 13 i första betänkandet) att kategorien betjänte borde fattas så vidsträckt som möjligt?

Hvad beträffar kostnadsfrågan var det ju detta herrar kommiterade skulle utreda, men vi misstänka, att den anses öfverstiglig, därför att man i allmänhet har den, enligt vår mening, skefva uppfattningen, att en brandsoldat icke kan tjänstgöra så synnerligen många år på grund af yrkets svårigheter, utan i stället vill man att brandkärstjänsten skall i bästa fall vara en sprängbräda för ernäendet af andra platser, såsom polis, vaktmästare eller dylikt.

Erfarenheten har redan lärt och kommer än ytterligare, i samma mån som fasta brandkårer uppstå, att lära oss, att brandkärrens arbete är ett yrke som kräver sin utbildning i lika hög grad som något annat, men skall man äfven i fortsättningen anse anställningen i brandkärstjänsten vara en övergångsform till annat yrke, då är det ju klart, att

den unga mannen, som tager anställning vid en brandkår, håller sikte icke på brandkärrens bästa utan på att det möjligen skall yppa sig ett tillfälle att få en sådan tjänst, där hans arbete mera erkännes och hans ställning efter uttjänt arbetstid är betryggad i form af en liten pension. Om något yrke kräver lugn och själfbehärskning är det just vårt, och denna egenskap vinnes endast i den mån som brandmannen känner sig kompetent att utföra det arbete som af honom kräves då fara hotar, och att han känner sig vuxen situationen, så att han fyller det kraf, som befälet ställer på honom.

Det lugna, säkra och med precision utförda arbetet lämnar i regeln ett bättre resultat, än det till synes fort utförda, som många gånger blott verkar irriterande på utöfvaren och hans omgivning.

Med en sådan syn på vårt yrke äro vi öfvertygade om att alla skola erkänna att äfven brandmannen kan tjänstgöra så länge att han bör ihågkommas, då det nu gäller att säkerställa alla en kommuns arbetare.

Vi äro äfven öfvertygade om, att under normala förhållanden en brandsoldat kan tjänstgöra omkring 25 år och kanhända däröfver, detta under förutsättning, att inträde i kåren sker i unga år.

I förhoppning om att herrar Brandstyrelse ledamöter ville egna denna fråga sin uppmärksamhet och gifva oss det stöd som vi veta oss hafva i Brandstyrelsens, tekniska vi förnadsfullt för Vesterås brandkårs kamratförening.

G. Th. Medin. F. O. Højjer.»

Gynna annosörerna!

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Eldsvådor i Göteborg.

Den 1 November kl. 4,10 f. m. alarmerades brandkåren från brandskåpet Gullbergs Strandgata vid Nils Erikssonsgatan. Uttryckning skedde från hufvudbrandstationen och stationen vid Gustaf Adolfs torg.

Då brandkåren anlände slogo lågorna ut genom taket till en som frukostlokal använd mindre byggnad, hvilken tillhörde Firmou C. Ugglå & C:is, ved- och kolupplag, Gullbergs Strandgatan N:o 1.

Det såg i början af släckningen mycket hotande ut, då den brinnande byggnaden var sammanbyggt med de stora upplagsskjulen för ved och kol, och den vid tillfället rätt starka stormen låg på åt detta håll. Fyra slangledningar utlades från brandpost och elden, som var ganska lätt åtkomlig, blef efter omkring en och en half timmas arbete släckt. Skadan inskränktes till den nämnda byggnaden, hvarvid en del gamla kontorsmöbler och en massa tomsäckar, som förvarades å vinden, äfven blefvo förstörda.

— n.

* * *

Kl. 3,15 f. m. den 4 Nov. anmälde pr telefon att eld utbrutit i Lundy skönfärgeri och kemiska tvättanstalt. Brandkårsafdelningarna i Lundy och vid Gustaf Adolfs torg samt Flodsprutan uttryckte. Vid brandkårens framkomst braun det friskt i fabriksbyggnaden. Tre slangledningar utlades, därfån en från en handkraftspruta, en från en ångspruta och en från den närmaste på 350 meter från eldstället belägna brandposten. Efter nära två timmars arbete var elden släckt. Byggnaden är af två i två våningar med vindsvåning.

Elden hade börjat i ett strykrum i andra våningen och därifrån spridit sig till närgränsande rum samt genombrändt golvet och nedträngt till kontoret i första våningen. Dessutom hade elden trängt upp till vindsvåningen. En lyckva var att elden utbrutit åt läsidan, då en ganska stark storm var rådande vid tillfället. En del till tvätt inlämnade kläder blefvo skadade af eld och rök. Vid sextiden återvände brandkåren hem, kvarlämnande vaktmanskap.

* * *

— n.

Den 14 November kl. 8,55 e. m. anmälde på telefon att eld utbrutit ombord å vid kajen lig-gande ångfartyget »Arnold». Uttryckning skedde

från hufvudstationen, hvarjämte Flodsprutan beordrades till eldstället. Då brandkåren anlände slogo lågorna ut från skansen.

TVå slangledningar utlades från brandpost och efter en kort stund var elden begränsad till det s. k. lamprummet och stybords skans, där tak och väggar blefvo kolade. Elden hade börjat i lamprummet, antagligen genom en oförsiktigt bortkastad tändsticka och där den fann god näring i en del oljedränkta trassel som användts vid rengöring af lampor. En oljetank, som enligt uppgift innehöll 200 liter fotogén, hade icke skadats af elden, men ur en annan hade proppen sprängts ut af värmen. En lyckva var att elden varsnades i så god tid, ty annars hade den nog fått betydligt större omfång. »Arnold» hade nämligen intagit full last och var färdig till afgång och däckslasten utgjordes af trävaror, hvarför brännbara ämnen icke saknades.

Efter omkring en timmas arbete återvände brandkåren.

— n.

Förbundsangelägenheter.

Till respektive brandmannaföreningar!

Då vi i enlighet med våra förbundsstadgar ha satt som mål: »värt yrkes speciella utveckling», böra vi äfven på alla sätt arbeta för att förverkliga, och nå detta mål.

Vårt första åtgörande bör därför vara att få våra funktioner inom resp. eldsläckningsverkanda som yrke, på alla de plåter där fast brandkår finnes.

Härtill fordras upplysning och åter upplysning. Ty fastän ett eldsläckningsverk är en kommunens institution, våga vi påstå, stödda på fakta, att det inte finnes någon inrättning inom ett samhälle som är så litet känt af vederbörande, som just deras eget brandförsvar. Skälen härtill kunna vara mångahanda, men hufvudskälet är i alla fall det, att brandmannens arbete är så säregnet och så mångsidigt, att det omsorgsfullt måste studeras för att det fullt skall kunna förstås.

Då ingen större eldsvåda inträffar, så att kåren får visa sig i verksamhet ute, så är den allmänna uppfattningen att det just ingenting är att göra för brandmännen. Denna åsikt, så felaktigt den än är, förefinnes äfven hos personer som annars äro inne uti en hel del frågor och förhållanden. Detta rättfärdigar vårt påstående att vårt yrke är af den art, att det måste ägnas en särskild uppmärksamhet, för att, som det bör, blifva känt af allmänheten.

Vårt arbete ute erkännes och uppskattas i regeln af alla omdömesgilla personer — ja det kan understundom beundras — men när vi väl åter äro hemma, då har ridån fallit och hvem tänker då på arbetet med »scenförändringen» eller det förarbete som erfordras för att vara redo till nästa akt?

Detta arbete måste dock börja genast, vare sig det är natt eller dag, helg eller söcken, för att på minsta möjliga tid få allt klart för att taga emot en ny »stöt». Allt måste som sagt ögonblickligen ordnas för en första uttryckning, men för att få allt klart efter

en större eldsvada åtgär veckor, ja månader. Detta är inte många som veta eller förstå, men det är nu en gång så.

Tiden för manskapet, som inte är på direkt tjänst, tages därför fullt i anspråk och under långa tider är det svårt att få den att räkna till. Öfningar och arbeten måste dessutom bedrivas på sådant sätt att personalen vid *hvarje tid på dygnet* är i god form för hvilken ansträngning som helst.

Brandkårspersonalen, såväl befäl som menige, skola *alltid* när larmklockorna ljuda, ögonblickligen vara redo till aktion. Detta gäller inte endast om dagen utan lika mycket om natten.

Den tid, som vid ett ordnad brandväsende får förläta emellan det larm gifves och till dess brandfordonen rycka ut, rör sig *natietid* om en minut och några sekunder och *om dagen* till ca $\frac{3}{4}$ minut.

Den som aldrig försökt att vakna, kläda sig och springa en relativt lång väg under loppet af den förutnämnda tiden, kan nog inte fatta hvad detta innebär. Att det är enerverande och uppsittande förstår nog en hvar som ägnar förhållandet någon tanke, och det icke minst enerverande i det hela är känslan, eller medvetandet af, att aldrig kunna känna sig fullt fri.

Att en sådan verksamhet, mer än någon annan, är uppsittande ligger i sakens natur och måste så vara, och att samtliga befattningsinnehafvare vid ett brandväsende därför fortare än andra blifva utslitna. Detta erkännes äfven oförbehållsamt af vederbörande och förslag har också varit å bane att göra anställningen relativt kort.

Detta system har äfven i gångna tider praktiserats, men det har också visat sig, att detta förhållingssätt inte fyller berättigade fordringar på en god brandkår. Det sammanfaller icke heller med våra sträfvaner för yrkets utveckling och höjande och kan nog inte inom brandmannakretsar röna full förstälse.

Vi måste som hittills arbeta för att verkligt god materiel antages och att detta tillägnar sig fullgod utbillning så att verksamheten blir ett yrke, där hela den personliga förmågan insättes för att blifva mestare uti detsamma, och att icke syga några ansträngningar eller faror vid räddandet af samhällsinnevännars lif och egendom. Dessa grunder måste följas om en kär skall kunna fylla sin uppgift att vara ett kraftigt brandvärn.

Under sådana förhållanden anse vi det vara välbetänkt af samhället att sörja för att dessa brandmän, befäl som manskap, tillförsäkras en sådan ekonomisk trygghet, äfven sedan krafterna äro förbrukade, att de med något så när jämmud kunna se hän mot denna tid.

Motsatsen lägger sig gifvetvis förlamande på arbetet och det bör inte förväna om någon ut farans stund, under sådana förhållanden, skulle tänka på sig själf.

Vi vilja med detta uppmana, samtliga brandmannaföreningar att snarast till sina resp. myndigheter ingå med anhållan om att få sina pensionsförhållanden ordnade!

Vi göra det närmast af det skälet att, då pensionsfrågor i något samhälle varit under utredning, brandmannskapet i regeln blifvit utegjömndt.

Detta har som sagt nu gifvet oss anledning att vidröra frågan och vi tillåta oss framhålla vikten af att alla brandmannaföreningar inom förbundet taga saken i allvarligt öfvervägande.

För Svenska Brandmannaförbundet,
Ordföranden.

Till sekreterare för Falu Brandkärs Kamratförening har valts Herr W. Sandström, Brandstationen, Falun.

Brandkårmuseum i Göteborg

har från nedanstående gifvare mottagit följande gåfvor: Af Herr R. Mally, Göteborg: en vattenpnyts af läder; af Göteborgs Brandkärs Kamratföreg: ett större fotografi öfver Göteborgs Brandkärs personal 1911; af Brandkarlen Herr Adolf Edberg, Stockholm: 4 st. fotografier samt af Brandchefen i Vexjö, Herr John Eckerboom: ett gruppfotografi öfver Vexjö fasta brandkår, och hembäres härmel till gifvare ett värdsamt tack!

Å Museinämndens vägnar:
Erik Blomgren.

Notiser.

Intrikes.

Mot biografeldsvådor. Två maskinister på en biograf i Upsala ha upfunnit en skyddsanordning mot eld i biografhallen. Den utgöres af ett järpplattmohölje kring den framför apparaten sittande filmsranden. Fattar det eld i filmen, kan denna endast brinna ca 30 å 40 cm., ty utmed filmsremsan löper en impregnerad bomullstråd, hvarigenom filmsskyddets öfra del automatiskt tillslutes.

Till andre brandlöjtnanter i Stockholm har förordnats underlöjtnanten i Västgöta regementets reserv A. G. Hamberg från Göteborg.

Till överbandsmästare i Borås har bland 25 sökande antagits brandmästaren i Eskilstuna Thomée.

Eldfångda automobil. Brandkåren i Stockholm kallades vid femtiden på eftermiddagen den 28 okt. till Döbelngatan nr 16, där en utanför nämnda hus stående automobil fattat eld vid påfyllning af benzinhållaren. Elden släcktes genast. Automobilens som tillhör åkeriägaren Svedberg, blef endast obetydligt skadad.

Ett par timmar senare skedde en alldeles likartad olycka med en åkeriägaren Valgren tillhörig automobil utanför dennes garage vid Solnavägen. Äfven här brann det friskt kring benzinbehållaren, då brandkåren anlände. Här blef automobilen emellertid rätt illa skadad.

Eldsäkerheten på biograferna i Stockholm. Med anledning af en eldsvada i biografen St Paulsgatan 13 har brandchefen förklarad, att denna biograflokal — en af de sämsta i Stockholm i fråga om brandsäkerhet — icke torde få öppnas igen utan att betryggande åtgärder vidtagits. Brandchefen förklarar äfven, att en ny, allmän revidering af Stockholmsbiografernas säkerhetsåtgärder torde komma att företagas. I allmänhet kräfvats numera vida strängare säkerhetsåtgärder än förr. Ingen ny biograf godkännes, om icke apparatrummet är fullständigt afskildt från förevisningslokalen genom egen utgång, och om det i öfrigt icke är isolerat från husets brännbara partier. För den händelse panik skulle uppstå, vill man på allt sätt söka förekomma, att olyckshändelser inträffa, och har också vid inspektion babjudit vidtagandet af flera förbättringar. Sa äro en del biografteatrar, som haft alltför trangt mellan bänkraderna, anbefallda att öka bredden till ett visst, numera en gång för alla fastställdt, minimum. Vidare få ej längre förekomma draperier och dylikt, hvari man vid ett hastigt utrusande ur lokalen skulle kunna bli insnärjd.

Till brandchef i Falun för 1912 har brandstyrelsen föreslagit nuvarande brandchefen Carl Landström.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN Stockholm
E. Bergström & Co.
Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Galle 1901. Statsdiplom Berlin 1901.

Specialaffär för
Brandmateriel.

Till brandmästare och v. brandchef i Falun har brandstyrelsen för 1912 föreslagit nuvarande brandmästaren och v. brandchefen C. W. Örn.

Halmstads brandkår har enl. kontrakt af 6 nov. med firman Allmänna Brandredskapsaffären i Stockholm uppgjort om leverans af en 4 cylindrig och å vagn monterad benzinmotorspruta af 1,000 minutliters kapacitet.

Karlskrona brandautomobil. En god tillökning af sin brandredskap för Karlskrona genom den nyinköpta 45 hkr. benzinautomobil. Bilen, hvilken tillhört prins Eugen och som kostat 26,000 kr. i inköp, har erhållits för ett pris af 6,000 kr. Den genomgår nu en grundlig omändring för sitt nya ändamål som brandautomobil. Baktill anordnas platser för 6 man. Dessutom kommer att å den placeras 4 slangrullar, assurantsspruta, en 20 meters rutschduk, mindre stegar, en 10 meters utdragsstege, rökmasker samt en korg med liffräddningseffekter. Framtill placeras en strålkastare, afsedd att nattetid upplysa den eventuella brandplatsen. Därtill kommer ståndrör, strålrör, yxor och annan behöflig attiralj, som å en vanlig redskapsvagn.

Profning af motorsprutor. För ett tjugotal inbjudna representanter från grannsamhällena kring Stockholm demonstrerades den 6 dennes vid Söder Mälarsstrand två motorbrandsprutor, försedda med Penta-marinmotorer och Ludwigsbergspumpar. Båda brandsprutorna, den ena med en kapacitet af 350 å 400 minutliters, den andra levererande 700 å 800 m.-l., äro afsedda att ersätta medelstora ångsprutor.

De föreslagna motorerna erbjödo flera intressanta konstruktionsdetaljer. Bl. a. har man lyckats höja driftsäkerheten genom ett system af dubbla fändapparater med af hvarandra oberoende tändstift. Mellan motor och pump går en friktionskoppling utan utväxling medelst kugghjul eller dylikt. Genom en särskild anordning kan frysnings vintertiden af karburatorn förebyggas. Skötseln af motorn under gång inskränker sig till lyfning af en central oljekopp och smörjning en gång i kvarten å några få smörjställen.

Penta-motorsprutan synes beteckna ett godt framsteg på brandteknikens område. Af särskild betydelse äro naturligtvis dessa små effektiva motorsprutor för små samhällen med deras så godt som alltid bekymmersamma brandkårsförhållanden. Demonstrationen följdes också med lifligt intresse af de inbjudna samhällsrepresentanterna och äfven af det närvarande högre brandbefalet i Stockholm.

Ännu en uppfinning till förhindrande af eldfara å biograferna.

Från Västerås skrives:

Maskinisten A. E. Lindholm, anställd vid Västeråsbiografteatern, har gjort en uppfinning, som synes på ett effektivt sätt lösa eldfarfrågan för biograferna. Ofta brister en filmsrulle. Den del som passerat ljusstrålen rullas på vanligt sätt på den rulle som mottager den passerade filmen, men den öfre rullen fortsätter att drifva fram ny films, hvilken genom bristningen kommer att hädjas i sin rörelse. Drömsmålet behöfver endast vara ett ögonblick för att den starka ljusstrålen genom sin kolossala värme skall antända filmen. Endast genom den yttersta påpasslighet kan maskinisten

rädda den ofta mycket dyrbara filmen från att totalt förstöras, hvilken i många fall kan uppgå till flera tusen kronors värde. Genom en sinnrik uppfinning löses problemet genom en metallrulle, som hvilat mot filmen och som förmedelst ett par hälfstängsarmar står i förbindelse med en metalltråd, hvilken i sin ordning lätt kommer en lucka, anbragt vid ljusbubbens mynnig, att falla. Brister filmen förlorar metallrullen sitt stöd, sänkes och åstadkommer genom hälfstängerna luckans fall. Ljusstrålen afstänges från filmen och genom en kontaktlosa fränkopplas automatiskt den elektriska strömmen från maskinens motor, och ljuset i teatersalen tändes.

Vid ett besök som stadens brandchef och brandstyrelse samt en del af pressen gjort, konstaterades, att uppfinningen fungerade ögonblickligt och säkert.

Herr L. har nu till synes fullständigt löst problemet. Patent är sökt på uppfinningen, som i vår biografid säkert har goda utsikter, isynnerhet som apparaten genom sin enkelhet möjliggör ett försäljningspris af endast några kronor. Från factmäns sida har herr L. redan fått röna stor uppmuntran. Apparaten har varit i verksamhet härstädes sedan Febr. månad i år.

Utrikes.

En behöflig påminnelse. Justitieministeriet i Danmark har utsändt ett cirkulär till polismyndigheterna på landsbygden, hvari framhålls att onormalt många eldsvador inträffa. Polisen åläggas därför att ha ögonen öppna och ej lägga fingrarna emellan i de fall, då öforsiktighet med elden eller bristande sötning föreligga.

Vin till eldsläckning. Med många fat färskt vin har brandmanskapet i Sonoma släckt en eldsvada som hotade hela den lilla staden.

Sonoma, vars hus mest äro byggda af trä, är belägen midt ibland Kaliforniens vinberg. Den anses vara ett af de äldsta spanska nybyggena.

Den 30 sept. utbröt eld i stadens affärskvarter, som grep omkring sig med rasande hastighet, då stadens ringa vattenförråd snart var uttömdt.

För att bevara staden från fullständig undergång fylldes sprutorna med vin, och tack vare detta offer lyckades man häjda de rasande lågorna. Men halva vinkörden hade utgjutits — påstas det.

Ett nytt sprängämne — tre gånger så kraftigt som dynamit — har upplunnits af professor Wright, f. d. professor i Harvard, meddelas från Newyork.

Det nya ämnet utthärdar utan att explodera 275 gr. Fahrenheit och bringas icke till explosion genom skakning.

En kvinnlig brandkår. Den första kvinnliga brandkåren i Europa har upprättats i den lilla staden Vannes i Bretagne, berättar en tysk tidning. Dess kända medlemmar samlas hvarje söndag, klädda i vackra uniformer, till brandkårsöfningar och stadens borgare gå man ur huse till "exercisplatsen" för att se sina fruar och döttrar med klädsamma, blankpolerade hjälmår på huvudet arbeta med pumpar, slangar, stegar och yxor.

